

מסכת פרה

פרק ח

א. **שניהם** **שְׁנֵי שׂוֹמְרִים** **אֶת הַשְׁקָת**, **גַּטְמָא אֶחָד מֵהֶם**, **כְּשַׁרִּים**, **מִפְנֵי שְׁהָנוּ בָּרְשׁוֹתָו שֶׁל שְׁנֵי**. טהר, **וּגַּטְמָא שְׁנֵי**, **כְּשַׁרִּים**, **מִפְנֵי שְׁהָנוּ בָּרְשׁוֹתָו שֶׁל רָאשָׁוֹן**. **גַּטְמָאוֹ שְׁנֵי הַקָּאָחֶת**, **פְּסֻוּלִין**. **עֲשָׂה אֶחָד מֵהֶם** **מֶלֶאָכָה**, **כְּשַׁרִּין**, **מִפְנֵי שְׁהָנוּ בָּרְשׁוֹתָו שֶׁל שְׁנֵי**. עמד, **וְעַשָּׂה הַשְׁנֵי מֶלֶאָכָה**, **כְּשַׁרִּין**, **מִפְנֵי שְׁהָנוּ בָּרְשׁוֹתָו שֶׁל רָאשָׁוֹן**. **עֲשָׂו שְׁנֵי הַקָּאָחֶת**, **כְּאָחֶר**, **פְּסֻוּלִין**:

ב. **הַמְּקֹדֵשׁ מִי חַטָּאת**, **לֹא יִגְעֹל אֶת הַסְּנָدָל**. **שָׁאֵם נִפְלוּ מַשְׁקִין** **עַל הַסְּנָדָל**, **גַּטְמָא וּטְמֵאָהוּ**. **הַרִּי** **הַוָּא אָוֹמֵר**, **מַטְמָאִיךְ לֹא טְמֵאָנוּ וְאַתָּה טְמֵאָתָנִי**. **נִפְלוּ מַשְׁקִין** **עַל בָּשָׂרָוּ**, **טָהֹר**. **נִפְלוּ עַל כְּסֻוֹתָו**, **גַּטְמָא** **טְמֵאָתָנִי**. **וּטְמֵאָתָנוּ**. **הַרִּי** **זֶה אָוֹמֵר**, **מַטְמָאִיךְ לֹא טְמֵאָנוּ וְאַתָּה טְמֵאָתָנִי**:

ג. **הַשּׁוֹרֵף** **פָּרָה**, **וּפְרִים**, **וְהַמְּשִׁלֵּחַ** **אֶת הַשְׁעִיר**, **מַטְמָא בְּגָדִים**. **פָּרָה** **וּפְרִים** **וְשְׁעִיר** **הַמְּשִׁלֵּחַ** **עַצְמָוֹן** **אֵין מַטְמֵאָיו בְּגָדִים**. **הַרִּי** **זֶה אָוֹמֵר**, **מַטְמָאִיךְ** **לֹא טְמֵאָנוּ וְאַתָּה טְמֵאָתָנִי**:

ד. **הָאָכֶל מִנְבָּלַת הַעֲזֹף הַטְּהוֹר וְהִיא בֵּית הַבְּלִיעָה,** מִטְמָא בְּגָדִים.
הַבְּלִיה עַצְמָה אַיִּנה מִטְמָאָה בְּגָדִים. הָרִי זה אוֹמֵר, מִטְמָאָיך לֹא
טְמָאָנוּי, וְאַתָּה טְמָאָתָנוּ:

ה. **כָּל וַלֵּד הַטְמָאוֹת אַיְנוֹ מִטְמָא כְּלִים, אַלְאָ מִשְׁקָה.** גַּטְמָא מִשְׁקָה,
טְמָאָן. הָרִי זה אוֹמֵר, מִטְמָאָיך לֹא טְמָאָנוּי וְאַתָּה טְמָאָתָנוּ:

ו. **אֵין כְּלִי חָרֵשׁ מִטְמָא חֶבְרוֹ, אַלְאָ מִשְׁקָה.** גַּטְמָא מִשְׁקָה, טְמָאָתוּ.
הָרִי זה אוֹמֵר, מִטְמָאָיך לֹא טְמָאָנוּי וְאַתָּה טְמָאָתָנוּ:

ז. **כָּל הַפּוֹסֵל אֶת הַתְּרוּמָה, מִטְמָא אֶת הַמְּשֻׁקָּין לְהִזְמָתָה לְטְמָא**
אַחַד וְלַפְסֵל אַחַד, חַוֵּן מִטְבּוֹל יּוֹם. הָרִי זה אוֹמֵר, מִטְמָאָיך לֹא
טְמָאָנוּי וְאַתָּה טְמָאָתָנוּ:

ח. **כָּל הַיִּמִּים כְּמִקְוָה, שֶׁנֶּאֱמָר (בראשית א), וְלִמְקוֹה הַמִּים קָרָא**
יָמִים, דָּבָרִי רַבִּי מַאיָּר. רַבִּי יְהוֹדָה אוֹמֵר, הַיּוֹם הַגָּדוֹל כְּמִקְוָה, לֹא
נֶאֱמָר יָמִים, אַלְאָ שֶׁיָּשׁ בּוּ מִינִי יָמִים הַרְבָּה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, **כָּל**
הַיִּמִּים מַטְהָרִין בְּזַוחְלִין, וַפְסּוֹלִין לְזִבְים וְלִמְצָרְעִים וְלִקְדָּשׁ מֵהוּ מֵי
חַטָּאת:

ט. **הַמִּים הַמְּכָכִים, פְּסּוֹלִים.** אַלְוּ הוּן הַמְּכָכִים, הַמְּלוּחִים וְהַפּוֹשְׁרים.
הַמִּים הַמְּכָזִיבִים, פְּסּוֹלִין. אַלְוּ הֵם הַמִּים הַמְּכָזִיבִים, הַמְּכָזִיבִים אַחַד

בשבוע. המכזבים בפלמים ובשני בארון, כשרים. רבי יהודה פוסל:

י. מי קראמיון ומי פוגה, פסולין, מפני שהם מי באים. מי הירדו ומי ירמו, פסולים, מפני שהם מי תערבות. ואלו הן מי תערבות, אחד כשר ואחד פסול, שגთ ערבו. שניהם כשרין ונחת ערבו, כשרין.

רבי יהודה פוסל:

יא. באר אהאב ומערה פמיס, כשרה. המים שנטהנו ושבינו מלחמת עצמן, כשרין. אמת המים הבהה מרחוק, כשרה, ובלבד שיש מרגנה שלא יפיקנה אדם. רבי יהודה אומר, הרי היא בחזקת מתרת. באר שפּול לתוכה חרסית או אדמה, ימitten לה עד שתצל, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר, אין צרייך למיתין: